

فرنگیس؛ نماد مقاومت زنان شجاع کرد

گفت و گو با مهناز فتاحی، نویسنده‌ای که دفاع مقدس را روایت کرده است

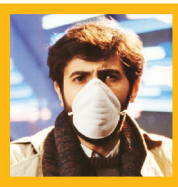
۲۲

۲۳

اصول تربیتی با نسخه قرن دوم هجری

نگاهی به‌اساس تعلیم و تربیت از منظر ابوعثمان عمر بن یحز بن محبوب بصری

ترکیدن بغض کرخه در کنار راین

چگونه حاتمی کیا به فیلمسازی شاخص برای سینما روها تبدیل شد

۲۴

هلمشهرتاری فرهنگ

شنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۱ | ۵۴ شوال ۱۴۴۳ | سال سیام | شماره ۹۹۸۸۹

موسیقی

فهیمة پناه آذر

روزنامه‌نگار

با پایان ماه رمضان، ارکستر سمفونیک تهران دومین برنامه‌ای بود که به میزبانی تالار وحدت برگزار شد؛ قبل از برگزاری این ارکستر، علی قمصری، نوازنده و آهنگساز ۲م شب در تالار وحدت برنامه‌اش را اجرا کرد.

ارکستر سمفونیک تهران در سال ۱۴۰۰ نیز ۲ بار به روی صحنه رفت که اجزای دوم به علت ابتلای نصیر حیدریان به کرونا و انتخاب دقیقه نودی رهبر جدید، صرفا با هدف احترام

یادریگانه کتاب

سی‌وسومین نمایشگاه کتاب تهران تا چند روز دیگر آغاز می‌شود و دست‌اندرکاران درصدد هستند تا پس از ۲سال تعطیلی نمایشگاه، نمایش خوبی از نمایشگاه ارائه کنند.

غرفه‌های ناشران حاضر در نمایشگاه فیزیکی از روز چهارشنبه هفته گذشته به آنها تحویل داده شده و ناشران هم از روز پنجشنبه وارد نمایشگاه شده و به آماده‌سازی غرفه‌هایشان پرداخته‌اند. به گفته مسئولان نمایشگاه، تمام ناشران از امروز می‌توانند کتاب‌های خود را وارد نمایشگاه کنند و تا فردا چیدمان کلی نمایشگاه شکل خواهد گرفت. نمایشگاه کتاب امسال علاوه بر اینکه به شکل فیزیکی برگزار می‌شود، دارای بخش مجازی هم هست. در ۲سال گذشته که نمایشگاه کتاب به سبب شیوع کرونا تعطیل بود، نمایشگاه مجازی به راه افتاد و به رغم مشکلات و کاستی‌هایی که وب‌سایت نمایشگاه _ هم برای ناشران و هم برای خریداران_ دارد، تقریبا از این شیوه جدید فروش کتاب استقبال شد. باید دید با توجه به اینکه هنوز خطر ابتلا به کرونا کاملا برطرف نشده و از سوی دیگر قیمت کتاب سر به فلک می‌زند، از نمایشگاه فیزیکی و مجازی کتاب امسال چطور استقبال می‌شود.

حضور بیش از ۲هزار و ۸۰۰ ناشر در نمایشگاه

با اینکه تعدادی از ناشران به بهانه حمایت از کتابفروشی‌ها از شرکت در نمایشگاه انصراف داده‌اند، اما بیش از ۲هزار و ۸۰۰ ناشر در فضای حضوری و مجازی نمایشگاه شرکت کرده‌اند. اوایل هفته گذشته، یاسر احمدوند، معاون فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس سی‌وسومین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران در این باره گفت: «بیش از ۱۷۰۰ ناشر به‌صورت حضوری در نمایشگاه شرکت کرده و با مخاطبان و مردم برای تبادل نظر درباره آثارشان و فروش آثار ارتباط مستقیم خواهند داشت. فراهم شدن امکان فروش در فضای مجازی برای نمایشگاه کتاب از ویژگی‌های مهم نمایشگاه امسال نسبت به دوره‌های قبلی است. ناشرانی که در نمایشگاه غرفه دارند آثارشان را در سایت نمایشگاه هم در معرض دید مردم گذاشته‌اند؛ علاوه بر این حدود ۱۱۰۰ ناشر هم در سایت نمایشگاه به‌صورت مجازی حضور دارند.» همچنین، یاسر احمدوند با اعلام اینکه پارهانه در نظر گرفته‌شده برای ارسال کتاب‌های خریداری شده در نمایشگاه مجازی دوبرابر شده، گفت: «با پیش‌بینی‌های صورت گرفته با همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پارهانه در نظر

به مخاطب برگزار شد. ارکستر سمونیک تهران پس از کناره‌گیری شهرداد روحانی در سال ۱۳۹۹ بعد از ۴ سال فعالیت و رهبری این کنسرت به‌صورت رسمی، مانند برخی ادوار گذشته بی‌سرپرست شد و به وضعیت بی‌سروسامانی پرگشت که ارکستر، رهبر و سرپرست مشخص و ثابتی نداشت و در هر سال یک نفر چوب رهبری ارکستر سمفونیک تهران را به‌دست می‌گرفت. در شب‌های تعطیلات عید فطر، ارکستر سمفونیک تهران به رهبری ولفگانگ ونگنروت، میزبان علاقه‌مندان اش بود. این ارکستر در برنامه‌ریزی‌های خود، با حضور ولفگانگ ونگنروت موسیقیدان

آلمانی به‌عنوان رهبر مهمان این ارکستر روی صحنه رفت و در ۳ بخش قطعه‌های «سمفونی شماره ۲» به آهنگسازی یوهانس برامس، «دو موومان برای ارکستر زهی» به آهنگسازی محمدتقی مسعودیه و «اورتور هریرد» به آهنگسازی فلیکس مندلسون را اجرا کرد. ولفگانگ ونگنروت، رهبر فعلی این ارکستر چندمین رهبر غیر ایرانی است که مقابل ارکستر سمفونیک تهران می‌ایستد. ونگنروت همچنین اپراهایی از جمله اپراهای کینیاگ، استکهلم، گوتمبرگ و مالمو را رهبری کرده است. وی استاد دانشگاه گراتس اتریش است.

در شب‌هایی که ارکستر سمفونیک به اجرای برنامه پرداخت، او به همراه اعضایش روی صحنه آمد و نخستین قطعه را که «سمفونی شماره ۲» یوهانس برامس است، اجرا کرد. در ادامه دو موومان کوتاه اجرا شد که محمدتقی مسعودیه آن را بر پایه سازهای زهی مانند ویولن، ویولا، ویولن سل و کنترباس آهنگسازی کرده است. سومین بخش از اجرای ارکستر سمفونیک تهران به اجرای چهار موومان از «اورتور هریرد» فلیکس مندلسون اختصاص داشت.

تالار وحدت تهران به غیر از اجرای شب‌های ۱۹، ۱۶ و ۲۰ اردیبهشت به ترتیب با ارکستر

سمفونیک تهران و گروه علی قمصری، در شب‌های ۲۹ و ۳۰ اردیبهشت با اجرای ارکستر ملی ایران و ۲۸ اردیبهشت با ارکستر سوزین همراه است. با پایان ماه رمضان این تالار در ۲ هفته باقیمانده اردیبهشت میزبان دیگر گروه‌های موسیقی هم می‌شود.

در روزهای ۲۳ و ۲۹ اردیبهشت شاهد اجرای ویژه بانوان سیمین غانم، و ۳۰ اردیبهشت اجرای گروه نوشه خواهیم بود که در ساعت ۱۴:۳۰ برای بانوان علاقه‌مند به موسیقی روی صحنه می‌روند. علاوه بر تالار وحدت، دیگر سالن‌های موسیقی هم میزبان گروه‌های پاپ هستند.

پادداشت

شهاب مهدوی

روزنامه‌نگار

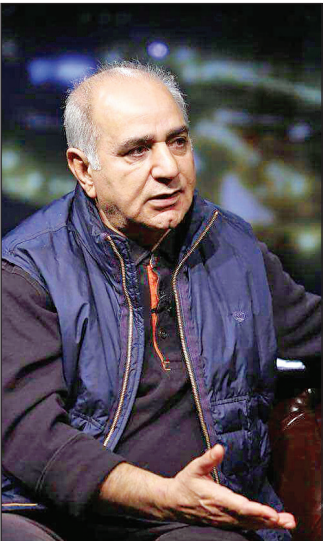
در مسیر تندباد

این دیگر نامش اعتراض نیست. این رسما لمپنیسم است. اتفاقی که در حاشیه نمایش فیلم «داستان‌های هزار و یک روز» در آمریکا پیش آمد، نامش هر چه بسود اعتراض نبود، اینکه شعبان بی‌مخی موبایل به‌دست سراج پرویز پرستویی برود و او را تحت فشار بگذارد یا جلوی ورود ایرانی‌ها به سالن سینما گرفته شود، نمی‌تواند اعتراض نامید. اتفاقی که در حاشیه اکران داستان‌های هزار و یک روز رخ داد، بار دیگر عیار دست‌کم‌بخشی از پوزسیون خارج‌نشین را نمایان کرد؛ میزان تحمل و احترام به عقاید دیگران این گروه را هم به نمایش گذاشت. موضوع آن قدر واضح هست که نیازی به توضیح نداشته باشد.

آنچه به هنگام نمایش داستان‌های هزار و یک روز در آمریکا رخ داد، البته مسبوق به سابقه بود؛ هر چند نه با این شدت و حدت و نه با این لمپنیسم آشکار. نکته جالب توجه حمایت بخشی از ژورنالیست‌های مقیم خارج از این حرکت بود. همراهی گروهی از روزنامه‌نگاران حاضر در کشور از این اتفاق و زیر سؤال بردن پرویز پرستویی هم در نوع خود قابل تأمل است. اتفاقی که محصول فضای عصبی ایجاد شده در این سال‌هاست. از طرف دیگر هم عده‌ای به حمایت از پرستویی پرداختند تا دوقطبی کامل شود. دوقطبی‌ای که سال‌هاست در مورد پدیده‌های مختلف اجتماعی، سیاسی و فرهنگی شاهد شکل‌گیری‌اش هستیم. جالب اینکه افراد حاضر در جناح‌های درگیر بارها جابه‌جا شدند

ولی دوقطبی همچنان پابرجا ماند. آنهایی که در بهار سال ۹۰ طرفدار «جدایی نادر از سیمین» (در مقابل «خراجی‌ها ۳») بودند، یک دهه بعد معترض اصغر فرهادی شدند، و آن حمایت ارتباطی به سینما داشت و نه این عداوت. هنرمندی که روزگاری از فضای سیاسی، اجتماعی بهره‌برده با تغییر شرایط مورد هجوم دوستداران دیرپوش قرار گرفته است. «وسط باز» بودن اتهام تکرار شونده این روزهاست که معنایش این است که در شرایط فعلی فقط باید رادیکال بود و در هر زمینه‌ای موضعی تند و ساختار شکن گرفت. این انتظاری است که از هنرمند منتفع شده از فضای اجتماعی سسال‌های پیش، (که در بزنگاه‌ها و موقعیت‌های مختلف، هم کشمگر بوده) ایجاد شده است. انتظاری که خارج‌نشین‌ها به آن دامن زدند و عده‌ای هم در اینجا پیگیرش شدند. به این ترتیب هر قضاوت و اظهارنظری در هر موردی و هر نوع همراهی یا مخالفت با شخص یا پدیده‌ای، رصد می‌شود تا در موقعیت مناسب (در این مورد متاخر حضور پرستویی در آمریکا برای نمایش فیلم حبیب احمدزاده) هنرمند را تحت فشار قرار دهد که پیامدش هم تقویت فضای دوقطبی است. نکته جالب توجه در این مورد اخیر، همراهی ژورنالیست‌های خارج‌نشین با گروهی است که لمپنیسم و رفتارهای ضدفرهنگی‌شان آشکار و عیان است. کاری که می‌شد در نشست خبری جشنواره کن، با ظاهر موجه و در قالب پرسشگری مطرح کرد، این بسار با فحش و تهدید صورت گرفت. در چنین فضایی که طراحان و منتفع‌شوندگانش، نه دنبال صراحت هستند و نه شفافیت، آنچه اهمیت دارد بی‌آبرو کردن افراد و از میان بردن مشروعیت‌شان است. با این وضعیت، پس از این، هر حضور بین‌المللی هنرمندان ایرانی می‌تواند فرصتی برای جنجال آفرینی باشد. از همین حالا می‌توان پیش‌بینی کرد در فرستوبال کن، که امسال با حضور پررنگ سینماگران ایرانی برگزار می‌شود، باید منتظر چه خداداها و رفتارهایی بود. کن البته جای چماقدارانی از جنس جودو کار سابق نیست و باید مراقب جایش با چهره‌های به ظاهر مودبی مواجه حق به جانب، به شکار سوزه‌هایشان خواهند پرداخت. مأموریت تعریف‌شده‌ای که قواعتل بسیار ساده است: «اگر با ما نیستی، بر ماپی».

در فضایی که روزبه‌روز رادیکال‌تر می‌شود، موضع میانه گرفتن دشوارتر از همیشه شده است. و در چنین شرایطی هنرمندی مصون از همه است که سرش به کار خودش گرم باشد، سکوت پیشه کند تا حرمت و احترامش حفظ شود. دعوت به انزوا و گوشه‌نشینی یا قرار گرفتن در یکی از این دو جایگاه؛ از پوزسیون هنجارشکن یا آوازه‌گری فرهنگ رسمی، راه میان‌های می‌نیست.

نخل طلا برای ویتاگر

فارس‌ت و ویتاگر از بازیگران مشهور سینمای آمریکا و برنده جایزه اسکار در مراسم افتتاحیه هفتادوپنجمین دوره جشنواره کن به‌عنوان مهمان حضور خواهند داشت و جایزه افتخاری نخل طلا به وی اهدا می‌شود. به گزارش شوسبیز، فارس‌ت ویتاگر، بازیگر، کارگردان و تهیه‌کننده آمریکایی برای بیفای نقش یک دیکتاتور اوگاندایی در فیلم «آخرین پادشاه اسکاتلند» در سال ۲۰۰۶ جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش اول مرد را به‌خود اختصاص داده بود. او پس از سیدنی پواتیه، دنزل واشنگتن و جیمی فاکس چهارمین سیاه‌پوست دریافت‌کننده جایزه اسکار بود. فارس‌ت ویتاگر ۶۰ساله به تازگی در فیلم «به خاطر صلح» به کارگردانی کریستف کاستانیو و توماس سامتین نقش آفرینی کرده و خود تهیه‌کنندگی این فیلم را عهده‌دار بوده است. این فیلم قرار است در روز چهارشنبه ۱۸مه (۲۲ اردیبهشت) در بخش نمایش‌های ویژه جشنواره کن نمایش داده شود.

■ ■ ■

راد در شب بازیگر

عکس از راح احمدی

■ ■ ■

کمدی سیاه از معادی

پیمان معادی قصد دارد که یک سسرریال کمدی برای شبکه‌نمایش خانگی بسازد. به گزارش همنشری، معادی در صفحه خود اعلام کرده که به‌زودی نخستین سریالش در شبکه نمایش خانگی را جلوی دوربین می‌برد. این نویسنده و کارگردان با‌لام ابتلع‌نگارش فیلمنامه‌ها و سریال را آغاز کرده. آن را یک‌کمدی سیاه‌دست‌کها یا همکاری پویامهدوی‌زاده در حال نگارش‌اش است.معادی درباره ساخت این مجموعه آرزو کرده: «بالشالا بتوانیم به‌مجزو ساخت بدون‌سخته و انقار کتنوس بگیریم. به سرمایه‌تمیزی‌مستقیم همه پیدا کنیم، و این همه هم‌تر اینکه روز‌های‌مغ‌انگیز و تاریک و ملمو از مشکلات هم‌تر آینده برای همه مردم کن‌گردانی علیرضا حاتمی راهم‌گرفته‌وزمان‌تولیداین سریال‌وبلنترم‌توزیع‌کننده آن‌هنوزاعلام‌نشده‌است.

همه ناشران در فضای مسقف

به‌گفته مدیر کمیته‌اجرائی نمایشگاه، در نمایشگاه امسال فضاهای قابل‌توجهی به‌عنوان بخش‌های خدماتی و رفاهی برای بازدیدکنندگان در نظر گرفته شده است: «استراحتگاه‌ها،

حفظ سلامت مردم جز اولویت‌های ستاد اجرایی نمایشگاه است و به شکل جدی نظارت خواهیم کرد. تمام تلاشمان را کردیم که هر فردی با تریق آدوز واکسین شرایط حضور در نمایشگاه به‌عنوان ناشر و بازدیدکننده را داشته باشد.» احمدوند نیز درباره حفظ سلامت افراد در نمایشگاه کتاب گفت: «عریض شدن راهروهای نمایشگاه و اضافه شدن امکان‌های تهیه در سالن‌های اصلی، نظارت بر واکسینه شدن آدوز تمام متصدیان و دست‌اندرکاران نمایشگاه و همکاری سازمان هلال احمر و دانشگاه علوم پزشکی برای بررسی میدانی و تزریق واکسن در فضای نمایشگاه تمهیداتی است که اندیشیده‌ایم و امیدواریم مشکلی در این خصوص نداشته باشیم.»

بی‌طرفی واژه‌ها حکم می‌داد. حالا دیگر نمی‌شود نان را از هر طرف بخوانی و خیال کنی که نان واژه بی‌طرفی است.